

pri »družbi panamski«, z imenom Hertz, še biva sedaj v Londonu in je celo znamenje, da francoski vladi ni veliko za to, naj ga dobi v svoje roke. Mož ima neki zapisanih več republikancev, ki so v visokih službah pa se jih drži denar »panamske družbe«. Dokler je prost, še pač molči o njih, gotovo pa ne, ako mora pred sodnijo. Tedaj pa naj ostane miren v Londonu, da ostanejo tudi republike velikasi na miru!

Belgija. Volilna pravica se je v toliko raztegnila, da ima pravico voliti vsak mož, ki šteje 25 let; kdor pa je oženjen ali ima posestvo ali je doktor, tak ima po dva ali tri glase pri volitvah. Nad poldrugi milijon glasov bode tako pri volitvah. Tak mož pa ne sme samo, ampak mora priti na volišče.

Anglija. Naj ne dobi irsko ljudstvo svoje ustave in tedaj zastopnikov svoje vere, za to hočejo sedaj lutrovske hujšaki naščiti ljudstvo v Ulstru celo na to, da se spunta. Gladstone, ki hoče biti irskim katolikom nekaj pravičen, pa menda še tudi te hujšake vžene!

Nemčija. Ker ni druga na političnem polju, zato mora sedaj raznim listom služiti bolezen Bismarcka. Razne in dolge članke pišejo o njej, da-si je Bismarek še trdnega zdravja. Kje kaj malega pa se primeri lahko tudi Bismarcku! — Kaj bode z dveletno službo pri vojaki? Drž. kancelar še nima za-njo večine v državnem zboru. Tako se piše v raznih listih, ali nam se dozdeva, da njemu ni tolike sile za-njo, kakor pa tistim strankam, ki so zoper povišanje stroškov za vojaštvo.

Rusija. Veliko nimamo dnes poročati iz te največje države v Evropi, vsekako pa je veselo znamenje za to, da se Rusom ne godi slabo, kajti o nihilistih se ne sliši ničesar. Ti bi gotovo v vse nemške liste raztrobili najmanjšo nesrečo, ko bi se prigodila v širni carevini.

Bolgarija. V nekaterih dneh se povrne knez Ferdo s svojega ženitovanja iz Italije. Mlada zaročenca čakajo doma velike svečanosti. Zaleti bi bilo, da ostane to veselje, kakor se čuti sedaj po vsej državi, vedno in bi tako ljudje bili lahko mirni pri svojih opravkih, ne pa si v vednih strahih: kaj bode s knezom?

Srbija. Za nove volitve so priprave že blizu gotove. Voliti je 134 poslancev, ne pa samo 124, kakor je bilo pri zadnjih volitvah. — Da se kmalu povrne kraljica Natalija v Beligrad, želi blizu vse srbsko ljudstvo, za kralja Milana pa se zmeni malokdo; prav po zasluženju!

Turčija. Bolgarski knez in njegova mlada žena sta v Carigradu in vsprejme ju tudi sultan Abdul Hamid. Iz tega se sklepa, da sultan odobruje sedanje razmere v Bolgariji, če tudi Rusiji to ni ljubo.

Afrika. Dr. Oskar Baumann je po naročilu nemške vlade iskal vire Nila in pravi se, da jih je našel, nekaj, v čemer še doslej ni imel nihče sreče. No tudi sedaj še je dosti nevernih tomažičev.

Amerika. »Vse premore« Slovenec, pravi pesnik in v resnici vidimo Slovence že v raznih službah, ali da je Slovenec v Ameriki župan, tega še doslej ni bilo. Sedaj pa je tako v mestu Redjaquet, v državi Michigan: ime mu je Peter Rupe.

Za poduk in kratek čas.

S trebnom za kruhom.

(Dalje.)

Deklici so se nabirale solze v očeh; potem pa sta začela oba premisljevati o Bistrici. Lovrenc Sekirnik je premisljal, zakaj potuje v Ameriko in kako se je to zgodilo, da potuje. Kako se je zgodilo? Po letu so mu vjeli

krave na tujem detelišču. Gospodar, ki jih je odgnal, je zahteval pet gold. odškodbe. Lovrenc ni hotel dati. Prišla sta pred sodnika. Stvar se je motala in motala od razsodbe do razsodbe. Poškodovani kmet sedaj ni tirjal samo odškodbe, temveč tudi troške za krmo. Troški so rasli od dne do dne. Lovrenc se je upiral, ker mu je bilo žal denarja. Za samo pravdo je potrošil mnogo; vlekla se je in vlekla. Troški so rasli neprestano. Naposled izgubi Lovrenc pravdo. Krave so ga Bog ve koliko stale. Ker pa ni imel s čim plačati, zarubijo mu konje, njega pa obsodijo v zapor, ker se je ustavljal. Sekirnik se je vil, kakor kača; kajti žetev se je bližala, bilo je torej treba rok in vprege pri delu. Zakasnil se je z vožnjo; začelo je deževati, žito mu je poraslo v snopih. Uvidel je, da gre na nič radi jedne škode na detelišču vse njegovo imetje. Zapravdal je mnogo denarja, izgubil deloma tudi opravo gospodarsko in ves letni pridelek.

Ker je bil mož prej imovit in se mu je dobro go-dilo, polotil se ga je sedaj strašen obup; začel je piti. V krčmi se seznani z Lahom, ki se je delal, kakor bi prodajal lasko vino; v resnici pa je ljudi zavajal čez morje. Lah mu je pravil čudovite reči o Ameriki. Obetal mu je toliko zemlje zastonj, kolikor je v vsej Bistrici ni bilo, — z gozdi in travniki vred, da so se kinetu kar iskriale oči. Verjel je in ni verjel; toda nemški krčmar mu je zatrjeval in pravil, da ondi daje vlada slednjemu toliko sveta, kolikor ga kdo le hoče. Nemec je to vedel od svojega sinova. Lah sam pa je kazal denarje, kakoršnih niso videle ne kmetске, ne gosposke oči nikdar. Kmeta so pregovarjali, dokler ga niso pregovorili. In čemu bi on tu ostal? Saj ne bode imel s pomladi kaj jesti, ne s čim plačati davka. Ali naj počaka, da mu prodajo kmetijo? Je-li naj gre potem v kako kočjo za viničarja, in kadar ne bo več mogel delati, z malho od hiše do hiše? Ne, iz tega ne bo nič! mislil si je. Z Lahom sta si segla v roke; do božiča je poprodal vse, vzel hčerko in sedaj se pelje v Ameriko.

Toda potovanje mu ni ugajalo, kakor se je nadejal. Že v Vidmu, posebno pa v Genovi so ga malone odrli. Na ladiji sta se vozila v skupni sobani v medkrovju. Zibanje parnika in neskončno morje sta ju pretresla. Mečejo z njima, kakor s kako bodi rečjo; suvajo ju, kakor kamen na cesti. Laški sopotniki se norčujejo z njim in Micko. Hrana na ladiji je slaba; ali še te ne dobijo zadosti. Kadar so se pri obedu vsi tlačili s posodami h kuharju, delečemu kosilo, pehali so ju v kraj, da bi lahko gladu umrla. Bilo mu je na tem parniku hudo, samotno in tuje. Vesel se je delal v pričo hčerke, potegal si klobuk na uho, veleval Micki, naj se čudi; sam se je čudil vsemu, zaupal pa ni nikomur. V časi ga je obšla skrb, da mu ukažejo podpisati kako pismo, nemara celo dolžno.

Sam ta parnik, ki je plul noč in dan po neskončnem morju šumel, penil vodo in sopihal, kakor zmaj, po noči pa vlekel za seboj cel snop gorečih isker, se mu je dozdeval, kakor neka zelo sumna in nečista sila. Bojazen deklice mu je stiskala srce, da-si tega ni priznal hčerki. Ta slovenski kmet bil je kakor zapuščen otrok, katerega čuva jedino Bog. Vrh tega mu ni šlo v glavo to, kar je videl, kar ga je obdajalo. Ni se torej čuditi, da se mu je glava, ko je sedel zdaj tu na hrovu, sklonila pod bremenom težkih negotovostij in skrbi. Veter morski mu je igral v ušesih in nekako ponavljal besedo: »Bistrica! Bistrica!« v časi je tudi zažvižgal kakor bistriške žveglje; solnce je govorilo: »Kako se imaš Lovrenc? Bilo sem v Bistrici; toda vijak je razgrehal vodo vedno silneje; dimnik sopihal čimdalje hitreje in glasneje, kakor dva zla duhova, ki ga vlečeta dalje in dalje od Bistrice.

Med tem so spreletale Micko druge misli. Spomnila se je drage svoje matere, ki je že spavala v hladnem grobu. Predno sta odpotovala z očetom, šla je zadnjič molit na pokopališče. Z vročimi solzami je kropila materino gomilo. Dolgo je molila in se jokala; na posled vstane in se napoti proti domu, ali znova se vrne, zopet pade na kolena ihteč: zlata mati, odpustite mi; ne bodem več mogla negovati cvetic na vašem grobu, ne več prižigati lučic na dušni dan. Pri tem se je poloti silna žalost; mislila je, da jej počí srce. Tega se je spominjala danes tako živo, kakor bi se bilo to zgodilo včeraj. Toda še drugi spomini so spreletali njeno dušo. Kako lepo in veselo je pač bilo v Bistrici! Z nje rojstvenega doma se je videla vsa dravska ravan. Kadar je stopila iz hiše, razgrnile so se pred njenimi očmi prijazne vasi, lepe cerkve in neštne bele hiše po vinskih holmih in gričih. Kje so sedaj njene družice? Kaj delajo prijateljice, s katerimi je tolikokrat popevala, kadar so šle zvečer s polja domov? Menda gredo po vodo k zamrzlemu studencu. Tu se je dekletu videla Bistrica popolnoma taka, kakoršna je bila: skripajoči sneg na cesti, zarja rumena med črnim vejevjem brezlistnega drevja; jata vran, ki je letela krokaje od gozda k vasi; dim valeč se iz dimnikov, zamrzla vedrica pri studencu, v dalji pa gozd od zarije večerne rumeneč in pod snegom pokajoč.

Glej, kje je sedaj ona bila! Kam jo je zavedla volja očetova! Kamor oči dosežejo, ni drugega, ko sama voda, zelenkaste brazde in peneči ogoni; na tem vodnem polju neizmernem pa je jedina ta ladija, kakor ptica zabljena; nebo zgorej, pustinja zdolej, šumenje veliko, ko bi plakalo valovje in stokal veter; tam pred ladijskim kljunom pa je morda deveta dežela, nemara kraj sveta.

(Dalje prih.)

Smešnica. »Milostiva gospa«, reče neko jutro kuharica svoji gospodnji. »čez 14 dnij odidem iz službe, ker me ima kučej grdo«. »Kaj pa ti pravi?« vpraša gospa. »Oj«, odvrne kuharica, »pravi, da sem grša od milostive gospé«.

Razne stvari.

(Vrnitev.) Milostljivi knezoškof so se včeraj o poldne pripeljali iz Rima ter sta jih prelat Fr. Kosar in stolni župnik F. Bohinc v imenu stolnega kapitlja prepoštljivo pričakala na kolodvoru železnice.

(Imenovanje.) Gospod dr. Franc Vovšek c. kr. okr. sodnik v Brežicah, pride na enako mesto pri c. kr. okr. sodni v Mariboru na desnem bregu Drave in gosp. dr. Al. Fohn, c. kr. okr. sodnik na desnem bregu Drave v Mariboru, prestopi k c. kr. okr. sodni na levem bregu Drave.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) za »Trbovlje in okolico« ima dne 30. aprila svoje zborovanje na Dolu, v gostilni gosp. Franca Peklarja. Začetek ob 3 popoldan. Vspored: 1. Pozdrav po gospod podpredsedniku, 2) podučni govori, 3) zapisovanje novih udov, 4) pobiranje letnine za 1893. K obilni vdeležbi vabi odbor.

(Prepoved.) Čitalnica v Brežicah naznanja, da je njenim diletantom gledališka predstava »Svoji k k svojim« prepovedana, toraj priredi 30. aprila 1893 samo društveni večer ter vabi »svoje k svojim«.

(Za pogorelce.) Podpore pogorelcem v Bukovcih pri Ptui so darovali na Ptui: Slov. posojilnica, mestna hranilnica, mestna občina, okr. zastop in župan Eckel po 100 gld., rokodelska družba pa 40 gld.

(Štaj. hranilnica) je darovala za pogorelce v Bukovcih pri Ptui 2000 gld. Pri razdeljevanji pa se neki naj ozira v prvi vrsti na one, ki imajo posojilo pri tej hranilnici, potem pa na one posestnike, ki nimajo preveč dolgov, da bi nje darilo kje ne prišlo v korist njih upnikov!

(Učiteljstvo.) Gosp. Ivan Robič, nadučitelj pri Sv. Vidu nižje Ptui, pride na enako mesto v Ljutomeru.

(Nesreča.) Dne 14. aprila je podel Andrej Čretnik, hlapec pri Mihi Flisu v Št. Rupertu nad Laskim trgom s kozolca ter se je tako pobil, da je še isti dan umrl.

(Iz Savinje) je potegnil dne 17. aprila Matija Petrin, žel. čuvaj v Brisah pri Loki, človeško truplo. Truplo je že gnjilo in je bilo brž kaci 5 do 6 mesecev v vodi. Po obleki, ki je še visela na truplu, se sodi, da je truplo kakega 30--35 let starega delavca.

(Strelna.) Dne 21. aprila je bila huda nevihta okoli Beljaka ter je strela ubila 13 let staro hčerko J. Mayerja, železniškega delavca v Vaséh. Dekle je bilo na potu iz bližnje vasi proti domu.

(»Nezakonska mati«.) Dne 29. marnja je povila Mica Rozencvet, dekla pri Palosovih v Celji, otroka ter ga je v hipu vrgla v stranišče. Kmalu pa se je izvedelo za to in so otroka hitro izvlekli, vendar pa je kmalu revše umrlo, ker je imelo razbito glavo. Dne 14. aprila je dobila zato nesrečna ženska pri c. kr. okrožni sodnji v Celji 5 let težke ječe.

(Obsodba.) Vinko Gršak, kmečki fant iz Rogoze, je še le 19 let star, pa je v noči 18. marnja zabodel svojega tovariša Henrika Bezjaka. Tri leta težke ječe pa mu bode prestati sedaj za to njegovo hudodelstvo.

(Tatje) so v noči od 9. na 10. aprila v Sovjaku, župnije Sv. Jurja na Ščavnici, vlomili v klet Alojza in Katarine Potočnik, posestnika iz Kraljevec, ter so odpeljali štrtnjak jabelčnice in več viničarskega orodja.

(Južnoštajarska hranilnica) v Celji je imela 1892 skupnih prejemkov 904.146 fl. 28 kr. in 884.820 fl. 52 kr. izdatkov, torej prometa 1.781.966 fl. 80 kr. Vlošilo je 799 strank 592.284 fl. 77 kr., vzdignilo pa 245 strank 402.676 fl. 13 kr. V glavnem rezervnem zakladu je 11.374 fl. 94 kr. in dobička je bilo 5457 fl. 21 kr.

(Otroški vrtec.) Otroški vrtec, ki ga vzdržuje nemški šulverein v Melji na konci mesta v Mariboru, so zaprli, ker imajo otroci ospice. Nič bi ne djalo, ko bi ga potem ne odprli več.

(Izginil) je od dne 24. marnja Janez Kožuh, 9 let stari sin Helene Purgaj v Jerovci pri Lipnici. Otroci so ga tisti dan videli v bližnji hosti, potem pa ni prišel več pred domače ljudi.

(Bandero.) Nemško pevsko društvo v Slov. Bistrici ima novo bandero in bode njega blagoslovljenje v nedeljo, dne 11. maja. Petje bode, pa menimo, da bode bolj pitje pri tem glavno.

(Vojaške vaje) bodo letos v jeseni in torej se ne dovoli nikomur, da se jih vdeleži sedaj, v pomladi, ako ga gosposka sama ne pokliče na vaje.

(Slavnost) blagoslovljenja zastave priredi gasilno društvo na Cvenu v četrtek, dne 4. maja pri kapeli sv. Florijana v Ljutomeru.

(Cecilijanskemu društvu) so oddali društvenino naslednji gg.: prelat Fr. Kosar, stolni dekan v Mariboru, 5 gld., Fr. Hrastelj, župnik na Ribnici, 3 gld. in Armín Klepač, župnik v Razborji, 2 gld.

(Duhovniške spremenbe.) Č. g. Janez Wolf, provizor v Zabukovji, je dobil isto župnijo.

Loterijne številke.

Gradec 22. aprila 1893:	43, 61, 73, 45, 85
Dunaj	60, 23, 90, 76, 8